

Benlik ve ikdidarın perde olması ne demektir? "Çekirdektim çürüdüm" ifadesi ne anlama geliyor ve bize bakan yönü nedir?

İncir çekirdeği, incir ağacının programını muhafaza eden basit bir sebep ve ince bir perdedir. Toprağa atıldıktan sonra, o basit sebep ve ince perde olan incir çekirdeği çürür, içinden yeni bir filiz ve yeni bir hayat yeşerir. Yani o çekirdeğin içindeki incir programı gelişip büyümeye başlar. O programın gelişip büyümesi için zarı ve kabuğu olan çekirdeğin çürüyüp yarılması gerekir. Yoksa kabuk olan çekirdek çürüyüp yarılmadıkça onun içindeki program gelişip inkişaf etmez.

Aynı şekilde insanın cismi ve benliği de bir çekirdek olup, içinde sayısız ibadet programlarını ve marifet formüllerini barındırıyor. Bu ibadet programlarının ve marifet formüllerinin hayat bulması ve gelişmesi için, cisim ve benliğin hak ve iman hesabına çürüyüp yarılması gerekir. Burada benliğin ve cismin çürüyüp yarılması Allah hesabına işlemesi ve onun isim ve sıfatlarını tanıyacak bir kıvama gelmesi anlamındadır. İnsandaki benlik ve cisim Allah'ı tanımada en mükemmel bir mizan en kapsamlı bir mihenklerdir.

Evet, insanın Allah'ın isimlerine mazhariyeti üç şekildedir:

Birisi, ene gibi mevhum ve itibari duyguların mukayesesi şeklindedir.

İnsana verilen cüzi ilim, irade, kudret, mülk gibi şeylere enaniyet farazi ve mevhum bir şekilde sahiplenir. Bu sahiplenme sayesinde ilim, irade, kudret, mülk gibi şeylerin farkına varır ve mahiyetini hisseder. Hiç ilmi ve mülkü olmayan birisi ilim ve mülk sahibi olmanın ne demek olduğunu idrak edemez. Bu yüzden Allah insana ene denilen bir sahiplenme duygusu vererek ilim, irade, kudret, mülk gibi şeylerin mahiyetini kavratırıyor, onların bir pırıltısını farazi olarak insanın uhdesine koyarak insanın alemine bir pencere açıyor.

Mesela, insan sahip olduğu cüzi ilim ile der, "*Ben şu kadar ilmim ile şu kadar şeyi bilebiliyorum, Allah ise külli ilmi ile her şeyi bilir. Ben cüzi kudretim ile şu evi yaptım, Allah sonsuz kudreti ile kainatı inşa ediyor.*" Bunu sadece yedi sığata münceer yapmak doğru olmaz. Allah'ın her sıfatı için mevhum ve itibari bir hissiyatçığı insanın mahiyetine yerleştirmiş. Bu hissiyatçıklar aynı zamanda Allah'ın şununatını da rasat ediyor. Mesela, insanın lezzet alma duygusu mahiyetini tam bilemediğimiz mukaddes ve ilahi bir lezzeti bize hatırlatıyor.

Diğeri, insan fitratına yerleştirilen zıtların ayne darlığı şeklindedir. Mesela, insanın fitratındaki nihayetsiz acizlik nihayetsiz kudrete dayanmak ihtiyacı ile sonsuz kudreti idrak eder. Nihayetsiz fakirlik ile nihayetsiz zengin olan Allah'a ulaşır. Aciz, zayıf ve kusurlu nefsi ile aciz, zayıf ve kusurlu olmayan Allah'a intikal eder vs...

Üçüncü olarak da Allah'ın her bir isim ve sıfatının nakış ve tecelli suretinde insanın fitrat ve mahiyetinde tezahür etmesidir. Mesela, göz basar sıfatının maddi bir nakışdır, kulak **Semi** isminin cismani bir nakışdır. Akıl ilim sıfatının kevnî bir nakışdır. Kalp **Vedud** isminin maddi bir yansımasıdır. Buna benzer mahiyetini tam ihata edemediğimiz binlerce hissiyat ve duyguların hepsi isim ve sıfatların hayat üstünde kaynamasından ve tecellisinden tezahür ediyor.

İşte insan benlik ve cismindeki bu manaları okuyup Allah'a marifet kesp ederse, hak namına çürüyüp, içindeki program ve formülleri filizlendirmiş demektir. Üstad Hazretleri bu manaları üzerinde gösterdiği için, onun mahiyetindeki o engin ve eşsiz iman pırıltıları etrafa ışık saçmıştır. Şayet bu benlik ve cismini çekirdek halinde bırakıp, içindeki o program ve formülleri iman ve ibadet ile beslenmese idi, biz o ışıklardan istifade edemeyecektik. Ya da aksine olarak, küfür ve inkar suyu ile benlik ve cismini menfi manada inkişaf ettirse idi, o zaman da alemleri ve alemimizi karartmak için bir vesile olacaktı.